

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๐ /๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า

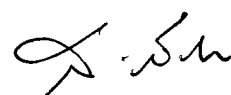
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขอทราบข้อมูลขั้นตอนการดำเนินการ การบันทึกความเห็นติดต่อและเสนอของผู้เกี่ยวข้องกรณีผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงรองอธิการบดี (ศ.ดร.เกื้อ วงศ์บุญสิน) ร้องเรียนกล่าวโทษนิติกรว่าปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย

สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๑๔๖๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่า การดำเนินการเรื่องของผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ จนถึงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีบันทึกข้อความ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๓๓๒๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ แจ้งผลการพิจารณา นั้น ขั้นตอนการดำเนินการระหว่างเวลาดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ผู้ได้บังคับบัญชาไม่ถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งยังมิได้มีผลกระทบต่อบุคคลภายนอก หากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้มีการเปิดเผย อาจทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาเกิดความคับข้องใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษา ให้ความเห็น หรือให้คำแนะนำต่อผู้บังคับบัญชาในอนาคตได้ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังกล่าว

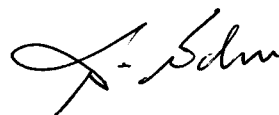
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำ [REDACTED] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตำแหน่ง [REDACTED] เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์เป็น [REDACTED] จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตรวจพบการทุจริตเกี่ยวกับการพิจารณาผลงานทางวิชาการของอาจารย์ในคณะ [REDACTED] จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร้องเรียนขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีทุจริตดังกล่าว ต่อมากลุ่มนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมลงชื่อร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประพฤติตนไม่เหมาะสม ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าหัวหน้าภาควิชา [REDACTED] และคณบดี [REDACTED] อยู่เบื้องหลังการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลับ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร้องเรียนว่า คณบดี [REDACTED] และหัวหน้าภาควิชา [REDACTED] ไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามวิธีการทางการปกครองกรณีที่นักศึกษากร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่เหมาะสม แต่ในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ นิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ส่งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้คณบดี [REDACTED] ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนทราบโดยไม่ถือว่าเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมดังกล่าวเป็นความลับ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงรองอธิการบดี (ศ.ดร.เกื้อวงศ์บุญสิน) ร้องเรียนกรณีนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกระทำการอันขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับร้องเรียนกล่าวโทษเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเนื่องจากไม่ถือเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมและร้องทุกข์กล่าวโทษของผู้อุทธรณ์เป็นความลับราชการ สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๓๓๒๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่านิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษ คณบดี [REDACTED] ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตตามตำแหน่งหน้าที่ จึงไม่มีเหตุอันใดจะกล่าวโทษนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในกรณีนี้ได้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเห็นว่าเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ร้องเรียนกล่าวโทษนิติกรซึ่งเป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่ออธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยขอทราบข้อมูลข่าวสารการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษนิติกรตามหนังสือของผู้อุทธรณ์
ลับ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์
คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

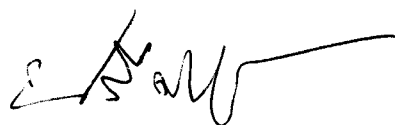
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐเป็นกระบวนการวินิจฉัย
สั่งการภายในหน่วยงาน ซึ่งเป็นกระบวนการคุ้มครองสิทธิของข้าราชการให้ได้รับความเป็นธรรม เมื่อ
การดำเนินการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน
กล่าวโทษจึงควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของ
รัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่
ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้
ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(นายสมยศ เชื้อไทย)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายสีกหาญ โตมรศักดิ์)

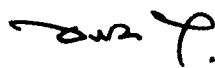
กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบุลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)